

ministeren ſvaret, at eſterſom de dertil for-
nødne Midler ikke havde til Raadighed,
kunde Ministeren ikke udenvidere gaa ind
paa Andragendet. Vi, der have med diſſe
Andragender at gjøre, og ſom indgaende
undersøge dem, kjende jo Alle, hvad det
Slags Afſlag af Ministeren betyder; naar
vi ſe ſaadanne Afſlag, kunne vi ſige os ſelv,
at naar Thinget blot vil anbefale et ſaadant
Andragende, bliver der i Almindelighed taget
Henſyn dertil. Finantsministeren bruger en
lidt anden Maade, en anden Form, hvori
det afflaas, men Meningen er den ſamme.
Nu er denne Drengs Fader 70 Aar gammel
og uden nogen Formue, og der foreligger
ved Andragendet en Vøgeerklæring, hvori
vedkommende Vøge, Stadsløge Schmiegelow
i Aarhus, erklærer, at hvad denne Dreng —
nu er han et ungt Menneſke paa omtrent en
Snes Aar — mangler, er en Følge af det
Slag i Hovedet, han fik ſom Dreng af denne
Dragonhejt. Dette har bevirket, at Udvalget
har ment, at der her var Anledning til at
henviſe dette Andragende og anbefale Mini-
ſteren at tage ſig af denne Sag. Naar
Ministeren nu faar det henviſt, hitter
han nok paa, hvorledes han ſkal bære ſig ad
i Formen med at faae diſſe Midler. Saa
kommer han naturligvis og forlanger, at vi
ſkulle give Bevilling dertil, thi ellers vilde
han ikke have givet det Svar, han har gi-
vet, ikke have givet Afſlaget i den Form,
hvori det er givet i dette Tilfælde, idet han
har udtalt, at han mangler Midler. Thi
ſom jeg nævnte før, det er den Form, hvor-
under Ministeren afflaar den Slags Andra-
gender, og deri lægger man, ſom jeg har
nævnt, at Militæretaten har anerkjendt, at
den i dette Tilfælde havde en Forpligtelſe.
Der er ogsaa bilagt ved Andragendet et
Brev af 23de Marts 1874 fra den daværende
Ritmester Srgens-Bergh til den Vedkommen-
des Fader, med hvilket der fulgte 22 Rdlr.
4 St. til Kur og Pleie for Drengen. Al-
ſaa har Militærvæſenet den Gang erkjendt,
at det havde en Forpligtelſe overfor det
vedkommende unge Menneſke; nu er det klart,
at et ſaadant ſtakkels Menneſke, der er ſlaaet
ſaaledes i Hovedet, at han til en vis Grad
er bleven aandsbvag, ikke kan paatage ſig
Arbejde ſom almindelige ſunde Menneſter —
han er ſgt til Gartnerarbejde — og derfor
have vi ment, at der her foreligger et Til-
fælde, ſom man burde anbefale til den ærede
Krigsminister, og vi have ment, at i Hen-
hold til det Afſlag, der er givet, vil Mini-
ſteren, naar der ſker en Henviſning, tage
Sagen op og overveie den. Med diſſe
Bemærkninger ſkal jeg paa hele Udvalgets

Begne tillade mig at anbefale denne Sag til
det høie Thing og den ærede Krigsminister.

Krigsministeren (Bahnfson):

Jeg ſkal i Anledning af den foreliggende Sag
erklære, at hvis Thinget beſlutter at henviſe
den til Krigsministeriet, ſkal jeg ſelvfølgelig
tage Sagen for igjen og undersøge den ſaa
nøie, det lader ſig gjøre, og hvis man da
finder Anledning dertil, ſkal jeg gaa den Vej,
ſom den ærede Ordfører antydede, for at
faae Bevilling. Der er imidlertid dog et
Par Bemærkninger, jeg maa gjøre med
Henſyn til, hvad der blev udtalt. Jeg ſkal
for det Førſte ſige, at naar den ærede Ord-
fører bemærkede, at Militæretaten havde
erkjendt, at der er Grund til at tage ſig af
Manden, ſaa er det egentlig ikke ſikkert
Jordi en Ritmester maatte af en ſmul Hu-
manitetsfølelſe, naar hans Følk ere komne
til at gjøre noget ſaadant, betaler Kur og
Pleie for den Vedkommende, ligger der ikke
deri en Anerkjendelſe af en Forpligtelſe for
Militæretaten til at tage ſig af Vedkommende.
Det vil naturligvis være vanſkeligt nu eſter
14—15 Aars Forløb at faae oplyſt, hvorle-
des det er gaaet til. Hvis der virkelig er
begaaet nogen Feil fra vedkommende Dragons
eller Afdelings Side, hvis der er viiſt en
uforsvarlig Skjodesløſhed med Henſyn til
Trækning af Hefte gennem Sader eller Sligt,
ſaa kan det være meget naturligt, at man
giver en Erſtattung. Men hvis det er et af
de Tilfælde, ſom kunne arrivere paa ſaa
mange forſkjellige Maader med Hefte og
ogſaa med andre Ting, ſaa er det dog et
Spørgsmaal, om der er en ſaadan Ret til
at forlange Erſtattung. Hvis f. Ex. En
kommer trækkende med et Robbel Hefte, og
de blive ſty, kan en Hefte ogſaa løbe en Per-
ſon over Ende og ſlaa ham, men det er dog
et Spørgsmaal, om den, der har truffet,
eller den, der eier Heften, er forpligtet til
at give Erſtattung, naar Heftene ere trukne
paa den Maade, ſom en Gang er vedtagen
at være Coutume. Jeg ſkal nævne et andet
Tilfælde. Naar en Hefte paa Marken river
ſig løs af Tvoret og kommer til at træde
paa et Barn f. Ex., ſaa er det jo ogſaa et
Spørgsmaal, om der er en Erſtattingspligt
for Cieren. Jeg gjør kun denne Bemærk-
ning, men ſelvfølgelig har jeg ligesaa megen
Medlidende med den ſtakkels Dreng ſom
det ærede Medlem, og ligesom den ærede
Ordfører er ogſaa jeg overbeviſt om, at det
vil være ſnuvt at komme ham til Hjælp,
hvis man kan, men man maa dog være lidt
forſigtig med Henſyn til de Konſequentſer,
man kommer ind paa, hvis det bliver oplyſt,